

[Justitsministeren]

jeg meget enig i. Jeg kan nævne, at Straffelovrådet i sin betænkning fra 1987 om strafferammer og prøveløsladelse bl.a. har foreslået, at denne § 199 i straffeloven ophæves. Det er også fra politiets side oplyst, at bestemmelsen ikke længere anvendes i praksis. Hvis debatten i dag viser, at der er en positiv stemning for det, er jeg derfor åben over for en ophævelse af bestemmelsen, altså at ændre straffeloven på dette punkt ved lejlighed. Efter min mening er det den egentlige bagmandsvirksomhed, man ved straf skal bekæmpe så effektivt som muligt for derved at begrænse prostitutionen.

For så vidt angår mellemmandsvirksomheden har der været rejst spørgsmål om, hvorledes man må bedømme den trykte presses medvirken til, at prostituerede foretager annoncering. Efter min opfattelse bliver man, hvis man vil bedømme dette problem, nødt til at se i øjnene, at der foregår prostitution, og at den ikke ophører, selv om al annoncering ophører eller forbydes. Et fuldstændigt forbud ville være svært at gennemføre, og det ville også medføre, at de prostituerede blev tvunget til at foretage mere aktivt opsøgende virksomhed, bl.a. i meget belastede miljøer, og det er af mange grunde ikke ønskeligt.

I det omfang det strafferetlige system kan medvirke til bekæmpelsen af prostitution, er det den egentlige bagmandsvirksomhed, der skal rammes med straffeforanstaltninger. Efter min mening er der, som jeg allerede har nævnt, hjemmel hertil i straffeloven.

Forhandling

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil starte med at takke socialministeren og justitsministeren for indlæggene. Det var jo ikke, fordi der var så forfærdelig meget nyt i dem.

Det er mærkeligt med prostitution, for er der noget sted, hvor der er dobbeltmoral, og hvor der er tys-tys, så er det netop her. Det er også interessant at se, at i mange af de indlæg, der f.eks. kommer i pressen – der var ét i Jyllands-Posten så sent som i søndags – forsvarer man prostitutionen; det skal man altså have, og det har man, og det er godt at have det.

Sådan har det vel altid været. Jeg ved godt, at man siger, det er kvindens ældste erhverv, men har man nogen sinde fra ældgammel tid op til i

dag spurgt kvinden, om det er noget, hun egentlig synes om? I mangfoldige tilfælde – måske de allerfleste bortset fra dem, som vi kan sige har det som en luksusbeskæftigelse – er det noget, man måske af en eller anden grund er tvunget ind i.

Jeg synes, prostitution er nedværdigende, og det er kvindediskriminerende, at nogen skal være tvunget til at sælge sig selv eller en del af sin krop for at få penge og så tro, at det er noget, man kan gøre ustraffet. Jeg mener altså ikke i betydningen kriminel, men forstået på den måde, at man giver noget af sig selv. Mange har sagt, at man bliver nødt til at være følelseskold.

Kristeligt Folkeparti betragter ikke kærlighedslivet som noget fjendtligt, noget dårligt, men som en gudgiven gave. Det er givet sammen med kærligheden. Men det, man køber i prostitution, er vel ikke kærlighed, men en drift, man får tilfredsstillet. Hvis man virkelig ville se på kvindens situation her, ville der nok komme noget helt andet frem.

Det er interessant at se af de indslag, der har været i radio og tv i den senere tid, at der er forskellige typer prostituerede. Der er ganske unge, der beder om at komme ud af det, der er nogle, der mener, de har en dejlig tilværelse, og så er der vel mange, der egentlig ikke er klar over, hvor galt det er, og derfor måske ender i narko og meget andet, fordi de skal holde den situation ud, som de nu er i.

Der blev sagt, at vi ikke ved ret meget om prostitutionen i Danmark. Nej, det gør vi ikke, for vi har aldrig forsket i det. Det har man derimod i de andre nordiske lande. Der har man prøvet at finde ud af det. Jeg synes også, at vi skylder KFUK's sociale arbejde en stor tak for den konference, man holdt for nogle år siden, hvor man søgte dette spørgsmål belyst fra mange forskellige sider.

Jeg har altid ment, at det var forkert, når man ville kriminalisere kvinden. I gamle film så man altid kvinder, der blev fanget ind, men hvor var mændene henne? De gik ligesom fri hele tiden. Derfor mener jeg heller ikke, at det er kvinderne, søgelyset skal rettes imod, men dem, der mener, at de skal være til rådighed. Jeg ved godt, at nogle måske synes, det er forkert, når jeg siger dette, fordi manden har et behov, og så skal der altså være nogen til at tilfredsstille det. Jamen det kan da ikke være rigtigt – måske ud fra et mandssynspunkt, men ellers kan det da